

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

τί δὴ κατηφείς ὄμμα καὶ δακρυρόοις;

ΜΗΔΕΙΑ.

πολλή μ' ἀνάγκη, πρέσβυ· ταῦτα γὰρ θεοὶ
κἀγὼ κακῶς φρονοῦσ' ἐμηχανησάμην.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

θάρσει· κάτει τοι καὶ σὺ πρὸς τέκνων ἔτι.

1015

ΜΗΔΕΙΑ.

ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

οὔτοι μόνη σὺ σῶν ἀπεξύγης τέκνων.

κούφως φέρειν χρὴ θνητὸν ὄντα συμφοράς.

ΜΗΔΕΙΑ.

δράσω τάδ'. ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω,
καὶ παισὶ πόρσυν' οἷα χρὴ καθ' ἡμέραν.

1020

ὦ τέκνα τέκνα, σφῶν μὲν ἔστι δὴ πόλις

καὶ δῶμ', ἐν ᾧ λιπόντες ἀθλίαν ἐμὲ

οἰκήσετ' αἰεὶ μητρὸς ἐστερημένοι·

ἐγὼ δ' ἐς ἄλλην γαῖαν εἶμι δὴ φυγὰς,

πρὶν σφῶν ὄνασθαι κἀπιδεῖν εὐδαίμονας,

1025

πρὶν λέκτρα καὶ γυναιῖκα καὶ γαμηλίους

εὐνάς ἀγῆλαι λαμπάδας τ' ἀνασχεθεῖν.

ὦ δυστάλαινα τῆς ἐμῆς ἀνθαδίας.

ἄλλως ἄρ' ὑμᾶς, ὦ τέκν', ἐξεθρεψάμην,

ἄλλως δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις,

1030

στερόρας ἐνεγκοῦσ' ἐν τόκοις ἀλγηδόνας.

ἢ μήν ποθ' ἢ δύστηνος εἶχον ἐλπίδας

πολλὰς ἐν ὑμῖν γηροβοσκήσειν τ' ἐμὲ

καὶ κατθανοῦσαν χερσὶν εὖ περιστελεῖν,

ζηλωτὸν ἀνθρώποισι· νῦν δ' ὄλωλε δὴ

1035

γλυκεῖα φροντίς. σφῶν γὰρ ἐστερημένη

λυπρὸν διάξω βίοτον ἀλγεινὸν τ' ἐμοί.

ὑμεῖς δὲ μητέρ' οὐκέτ' ὄμμασιν φίλοις

ὄψεσθ', ἐς ἄλλο σχῆμ' ἀποστάντες βίου.

φεῦ φεῦ· τί προσδέρεκεσθ' ἐμ' ὄμμασιν, τέκνα;

1040

τί προσγελάτε τὸν πανύστατον γέλων;

αἰαῖ· τί δράσω; καρδία γὰρ οἴχεται,